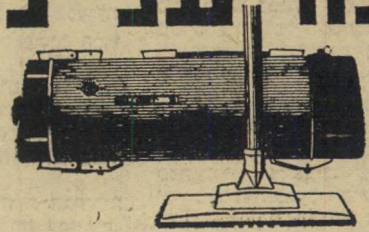

PROGRESS

שונה על כולם

לבחירתך, פרוגרס אוניברסל,

פרוגרס SUPER-7 פרוגרס SUPER-8

אחריות לשנתיים ע"י ipol

פרסום גל

אלהמברה מציגה במת בידור 65 ניל סדקה

NEIL SEDAKA

זמר הלהיטים הבינלאומי

בהופעה בלעדית בישראל

החל מיום ד' 7 לאפריל

באולם "אלהמברה" ערב-ערב

ב-8.30, במוצ"ש ב-9.15

שבועיים בלבד

עם

אורי זהר, יפה ורקוני, מקהלת הילדים ע"ש צדיקוב, אקרובטים מאוסטרליה, תזמורת בידור (30 נגנים).

כרטיסים: רוקוקו, לאן, כנף, כוכב, שרתרון, מסך, רונבה, ביפו: זילברמן, שר' ירושלים 32 ואצל גוטוין, בת"ם: היוםם. רמת-גן: רכניץ. חולון: משרדי הכרטיסים.

ובקופת האולם משעה 6 אחה"צ.

המימשל הצבאי

הפגנה חוקית בהחלט

דחליל מזור עמו השבוע מול בניין ראש-הממשלה בירושלים. הוא הפגין ב"שקט, יחד עם אורי זוהר, עמוס קינן ויגאל תומרקין.

מדווח על כך עמוס קינן:

פעם, לפני שנים לא רבות, עדיין מותר היה בארץ להילחם למען הצדק. אנשים נאורים כתבו ספורים בשם חיר-בת חיונה או השבוי. אפשר היה לדבר לאור היום על גול אדמות נפקדים, על שוד קרקעות. אפשר היה להביא בעת-השוד דוקומנטים מוזעזעים על רשעותה של הרשות, במאבקה ללגיטימציה של השוד. כמו אותו הסיפור על אותו ערבי, ש"שטח סגור הפריד בינו ובין חלקתו, ולא ניתן לו רשיון לחצות את השטח, כדי ללכת לעבד את שדהו. ועל החוק, שיצא ואמר שמי שלא עיבד את שדהו עד תאריך זה וזה, איבד את זכותו על הקרקע. וכך איבד אותו ערבי את אדמתו. היום כבר אי-אפשר להילחם למען הצדק. יגידו שאתה חבר של אורי דיוויס,

אם כן, למה גירשתם אותנו? ממשתל המנדט

השדה הפתוח שלפני בניין ראש-הממשלה רגיל להפגנות, מצאנו שם תיבות ריקות של אלה שישבו לפנינו. לתיבות אכפת? כך אכפת לממשלה.

תקענו את הדחליל באדמה, וחיכינו. ממול היתה הממשלה. בניין אטום. מ"הבניין האטום לא נשמע קול. איש לא יצא, איש לא נכנס, איש לא עבר ב"מיקרה. מה פתאום יעבור אדם מהישב במיקרה לפני הממשלה?

אז הממשלה היתה בפנים, ואנחנו, הפג"נו בחוץ. השמש זרחה, בשדה פרחו פרחים, צפר"רים צייצו. משה ינוקא, הבטחוניסט ה"ידוע, הביא לנו יין ואוכל שאמא שלו בישלה. אריה זקס בא לבקר והביא בק"בוק יין אדום.

בשעה 3.00 יצאה כל הממשלה מהבניין, נכנסה למכוניותיה, התניעה אותן ונסעה הביתה.

אשה אחת שאלה אם אפשר לקחת את הדחליל בשביל הילד.

איש לא ידע מה זה חוקי-החירום. איש לא הבין מדוע אנחנו נגד.

קינן, תומרקין (עומד) וזוהר מפגינים עם הרחליל למה גירשתם אותנו?

איש לא שמע על הבריטים. רק איש אחד עבר ואמר בתום-לב: מה זה, הרי כבר אין ספר לבן! זה היה בזמן הבריטים! הסכמנו איתו. חזרנו ב"4.30. הדחליל נגנב. יצירה של תומרקין שחה 10 הפגנות.

השמיים, הפרחים, השמש והצפורים עדינו, שרצינו לומר לממשלה שלנו מה דעתנו. והכל באופן חוקי ודמוקרטי. מטר"נו הודעות לעיתונות העתונות לא הדפיסה. לא אשמטנו היא אם אין קומוניקציה.

דמויות

ח"י מלכה

"היום קמתי משנתי רעננה ואמרתי לרדת מהמטה על מנת לחזור הביתה." כך כתבה לפני שבוע הגברת סמוקת-הלחיים, ששכבה במיטתה בבית-החולים איכילוב. לאחר שחככתי את עיני ואני עדיין אח"זת שינה, ולאחר איוון כוחותי, חשתי שעדיין אני שייכת למיטה, שעדיין לא הגיע הזמן להתמודד עם תפקידי השונים, הפוקדים אותי בוקר בוקר בבית. "מה קרה? מה על התחושה של בריאות אשר מילאה את כל יצורי גווני... זה היום הראשון שהרופא שלי נכנס ל"חדר ואמר לי לשבת במיטה ואף גם הרשה לי להוריד את רגלי בכיון הרצפה. עליידי זה ניתנה לי האפשרות לראות את יפי היקום, את תנועת החיים." (המשך בעמוד 18)

בוגר, עוכר-ישראל. תהליך הלגיטימציה של השוד נשלם, קם דור חדש שלגביו המציאות החדשה היא עובדה, וזהו. ה"יום אסור אפילו לדבר על כך.

מי שלא מאמין, שינסה ללכת להפגנה בשטח 9, נגד כעצרו השרירותי של אורי דיוויס. גל השינאה שהקיף את המאות המעטות שהלכו לשם, שינאה לוהטת ואל"י-מה, הוא אה"מבשר רעות למי שעדיין נותרו עינים בראשו שנותר.

חוצו מזה, מה הלאה? מה עוד אפשר לעשות? אנשים טובים יאמרו לך: הפגן, אבל באופן חוקי.

הרחליל נגנב. או ההפגנה בשטח 9 נסתיימה. ואחר-כך ישבו אנשים טובים ולא מצאו מה לעשות עוד, כדי לזעזע את דעת-הקהל, את הכנסת, את הממשלה. הם פשוט מסרבים להיות מוזעזעים. ואין בריקות לעלות עליהן. ואסור להיות בלתי-חוקי ולהזדהות עם האוייב.

החלטנו ללכת לערוך הפגנה חוקית נגד חוקי-החירום הבריטיים, לפני בנין משרד ראש הממשלה, בקריה בירושלים.

יגאל תומרקין צייר דחליל בריטי יפה מאד, לבוש מדי שוטר ממשטרת-המנדט, מחזיק בידו דגל בריטי. הדחליל נשא כתובת:

ביקור גומלין בריטי

חזרנו ל"אנו נדהמים לראות ששמרתם על חוקי החירום שלנו. האם שכחתם — הרי אנו חוקקנו אותם נגדכם!"